

твот настанителница и ми даде съко право надъ тебъ.

Юлия. Да, да — но сега нали ги очаквами издинъ-день?

Г-жя Дромелъ. Пази Боже! иди се твой сиромахъ както и коги то тръгна, слѣдователно единъ богатъ зетъ много ще го зарадва.

Юлия. Ако го зарадова — тогива нѣма що да сториж. Но до тогива, уйно, до тогива нека по вѣздиша малко Г-нъ Илия Шнури. (*отиваси*)

ЯВЛЕНИЕ ВТОРО.

Г-жя Дромелъ (*сама*)

Умъ безъ разумъ — е голѣмо злощастие за нея. На умни те са покланятъ хората и ги е страхъ отъ тѣхъ. Разумни те, човѣкъ нето ги сѫглѣдува — но тѣ си живѣштъ — и живѣштъ добрѣ както трѣбва. Угодяваше ли ми и менъ мойя покойни мѫжъ? упазилъ ма е Богъ, но азъ го пакъ зехъ и той умръ. Дядо Господъ си знае работа та.

ЯВЛЕНИЕ ТРЕТО.

Г-жя Блюте и Г-жя Дромелъ.

Г-жя Блюте. Добр' утро, Братовчедке. Кажи че сѫмъ са поуморила малко (*слѣда*). Врѣме то е красно, а пакъ азъ сѫмъ са сакалдисала; неможахъ да стоя у дома. Г-жя П. ми бѣше обрѣкла да отидимъ да са поразходимъ малко; надошли кучета, дѣто играять и маймунчета. Незнаете колко ми е драго да глѣдамъ маймунче та, особно сега, коги то и наши те иргени си оставїштъ бради. Но мѣрзеливата П. спеше още, азъ я сѫбудихъ. И твой ми са обрѣче да стане тутакси. Пакъ азъ за да не стоя праздна, отидохъ кадѣ черкова, гдѣто служи новия попъ; сичкия свѣтъ са бѣше сружишъ тамъ; ама и не е доленъ де. Като са вѣриахъ пакъ у П. намѣрихъ я балдисала, защо то са бѣше нѣщо разгнѣвила на мѫжа си. И заради туй, ми-